

T.733.

சாத்தந்தையார் மகனார்

கண்ணன் சேந்தனார்

அருளிச்செய்த

திணைமொழி ஐம்பது.

மூலமும் பழைய உரையும்.

இஃது

இலக்கணவிளக்க பாம்பரை,

சோமசுந்தரதேசிகரால்

பரிசேதிக்கப்பட்டு,

திருவாரூர்த் தமிழ்ச் சங்கத்தாரால்

வெளியிடப்பட்டது.

திருவாரூர்.

விக்கடாரியா அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை அணை 2.]

1918.

மு க வு லை

தினைமொழி லீம்பது என்னும் இச்சிறிய நூல் பொருளி லுஞ் சுவையினும் மிக மலிந்ததென்று ஆன்றாரற் பலவிடத்தும் பாராட்டப்பட்டதாயினும், தமிழகத்தில் இதுகாறும் புத்தகரூப மாக வெளிவராதிருந்தது. அக்குறையை நீக்கவேண்டும் என் னும் பேராசையால், இலக்கணவிலக்க பரம்பரை சோமசுந்தர தேசிகர் அவர்களது கிரகத்தில் பெரியோர்களால் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஏட்டுப் புத்தகம் ஒன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டும், சென்னை இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலையிலிருந்த பிரதியின் நகல் ஒன்றை வருவித்தும், மணக்கால் ஸ்ரீமான் முத்துசெத்தின முதலியார் அவர்கள் உதவிய பிரதி கொண்டும் ஆராய்ச்சி செய்து இப்புத்தகம் வெளியிடலானோம்.

இகனை வெளியிடுவதற்குப் பொருளுதவி செய்த சங்க போஷகர்களுள் ஒருவராகிய காவாலகுடி ஸ்ரீமான் தி.சோமசுந்தர முதலியார் அவர்களது தமிழ்பிள்ளமும் பேருபகாரமும் மிகவும் போற்றற்பாலது.

காரியதரிசிகள்.

துன் முகம்.

நாலடியான் மணியென்ன நச்சவரும் வெண்பாவின்
மேலடியி னுலந்துதினையென்ன மேவியநூற்
பாலடியிற் றிணைமொழியைப் பதுவாகும் பண்பினதைக்
காலடியில் யான்பணியும் கண்ணனா ரிசைத்தனரால். (க)

முருக்கைநே ரிதழ்மடவார் முயக்கவின் பத்துரையி
னிசுக்கைமொழி யிந்நூலை யியைந்தபடி யெடுத்தெழுதித்
திருக்கையறு வித்தச்சிற் றிருத்தமுறப் பதித்தருளு
முருக்கையார் யாவரெனி னுரைக்குவலிவ் வவனிக்கே. (உ)

பூண்டமணி தொடைபுனைந்து புனைந்தனை வழிபடுவார்
மாண்டதவப் பயனுணர்ந்து மாமரைநூ லந்தத்து
நீண்டபத முற்றவளிப்பா னிகரிலாத திருவாரு
ராண்டகவி யரசாகி யைந்திலக்க ணத்தொகுதி. (ஈ)

கற்றுநவில் புகழ்முனிவன் கருணைவைத் தியநாதன்
பற்றுமிகு குலத்துதித்துப் பல்லுலகும் புகழ்பெற்றோன்
சற்றுமொரு தளர்ச்சியில் தைனைண்ப னுக்கொண்டோன்
சொற்றுதிகொள் சோமசுந் தரநாமத் துயவனே. (ஐ)

ப. அ. முத்துநாண்டவராயன்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

விருத்தம்.

செந்தமிழிற் பதினென்கீழ்க் கணக்கதனு
ளொன்றாகித் திகழ்கின்ற
ஐர்கிணைசேர் மொழியைப்ப துரையுடனே
பரிசோதித் தச்சிட்டான்
அந்தவிலக் கணவிளக்க வாசிரியன்
பாம்பரைசே ரறிஞன்சோம
சுந்தரதே சிகன்கமலைப் பதிவாசன்
தமிழ்ஞானந் துலங்கமாதோ.

அ. குமரசாமிப் பிள்ளை.

சுன்னகம்.

கடவுள் துணை
சாத்தந்தையார் மக்களுர்
கண்ணன் சேந்தனார்
இயற்றிய

திணைமொழி ஜம்புத்து

மூலமும் உரையும்.

குறிஞ்சி.

1.
-
-
-

* அந்சி அச்சுறுத்துவது.

.....அண்டர்துதன் பொர்கின்ற வானனவு முயர்ந்த வெற்பனை! இரவின் கண்.....வருகின்ற சுரங்கனாதலான், எ-று. (க)

2. கணமுகை கையெனக் காந்தன் கனின்
மணமுகை யெண்ணி மந்திகொண் டாகும்
விறன்மலை நாட வரவரிதாங் கொல்லோ
புனமு மடங்கின காப்பு. †

சேறிப்பறி வறிஞ் சொகையு கடாயது.

(இ-ள்) திரட்சிபையுடைய மொட்டுக்களைக்கையென்று கருதும்படி காந்தன் கணமுகுபெற வரும்ப, வதன் மணத்தைபுடைய முகைகனென்று கருதி மந்திகள் கொண்டாடுகின்ற மிகுதிபையுடைய மலைநாடனே! நீ இங்கு வருதலரிதாங் கொல்லோ? புனங்களுந் திணைமரியப்பட்டுந் காவ லொழிந்தன—எ-று. • (உ)

* துறிப்பு—கிடைத்த இரண்டு பிரதிகளுள்ளும் “எல்லகாக்கின் பவருடைய பாணி” என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

† இதனை, நச்சினூர்க்கினியர் திணை வினாந்தமை கூறிச்செறிப்பறி ஏழ்இ யதற்கு உதாரணங்காட்டுவர், (தொல்—கனவியால், நு, 114.)

3. ஒங்க லிறுவரைமேற் காந்தன் சுழிகவினப்
பாம்பென னோடி யுருமிடிப்பக் கண்டிரங்கும்
பூங்குன்ற நாடென் புணர்ந்தவந் நாட்போல
விற்கு நெகழ்ந்த வனோ. †

தலைமகள் சீறைப்புறந்தனாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) மலையினது பக்கமலையேற் காந்தன் புதிதாக வழகுபெறுதலாலவந்
தின் முகைகளைப் பாம்பென்று கருதிச்சென்றருழு விழத்தலானவற்றைப்
பிறர்கண்டிரங்குநின்ற பூங்குன்றநாடன் புணர்ந்த வந்நான்போலவா யிக்
காலத்து கெழிந்து கழன்ற வென்வனாகன். எ-று. (ங)

4. ஏன் விடத்திட்ட வீர்மணிகொண் டெல்லிடைக்
கானவர் மக்கள் கனலெனக் கைகாய்த்தும்
வானாயர் வெற்பன் வருவான்கொ லென்றோழி
மேனி பசப்புக் கெட. *

தலைமகளைத்தோழி இரவுக்குறி நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஏன்விடத்திட்ட குளிர்ந்தமணிகளைக் கொண்டிருக்கின் கட்ட குறவர்
மக்கள் தங்குளிர் கீங்கக்காயும்.....வெற்பனிற்கு வருவான் கொலோ?
என்னுடைய தோழி மேனியிற் பசப்புக்கெட. எ-று. (சு)

5. விரைகமழ் சாரல் வினாபுனங் காப்பார்
வரைபிடை வாரன்நி னைய—வுரைகடியர்
வில்லினர் வேலர் விரைசெல் லம்பினர்
கல்லிடை வாழ்ந ரெமர்.

பின்னின்ற தலைமகளைக் காவன்மிகுதி சொல்லிச் சேர்ப்படுத்தது.

(இ-ள்) விரைகமழா நின்ற சாரலின்கண் வினாபுனங்காப்பார்கள். இம்மலையின்
கண் வரவேண்டா ஐயனே! கடுஞ்சொல்கினர், விரைந்து செல்லு
மம்பினர், மலையின் வாழ்வாராகிய வெமர். எ-று. (ரு)

† இதனை, நச்சினார்க்கினியர் இரவுக்குறி நயத்துகூறியது என்ப
தற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (தொல்—கனவியல், நு 111.)

* இதனை, தலைவன் வருவானென்றதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சி
னார்க்கினியர் (தொல்—கனவியல், நு. 114)

6. யானை யுழலு மணிகள் நீள்வரைக்
கானக வாழ்க்கைக் குறவர் மகளிரேம்
ஏனலு னோய வருதன்மற் றென்னைகொல்
காணினுங் காய்வ ரெமர். †

இதுவுமது.

(இ-ள்) யானைகளுமுன்று திரியுமழகுமிக்க நீள்வரைக்கானத்து வாழும்வாழ்க்
கையினையுடைய குறவின்கண் நீ ரொழுவதாலென்ன பதினுளது? தும்மைப்
காணினும் நீர்வந்திரென்று கேட்பினுதுமமை வெஞ்சுவரெமர். (௧௭)

7. யாமுங் குழலு முழவு மியைந்தென
வீழு மருவி விறன்மலை நன்னாட
மாதைமா னோக்கியு மாற்றா ளிராவரி
னூரறி கொவை தரும்.

இரவுக்துறி விலக்கி வரைவு கடாயது.

(இ-ள்) யாமுங் குழலு முழவுத் தம்முடன் பொருந்தி யொலித்தாற் போல
வீழாநின்ற வருவியையுடைய மிக்க.....மான்போன்ற ரோக்கினை
யுடையாளு மாற்றமாட்டாள். நீஇரவின்கண் வருதியாயினூராரும் பிறகு
மலரைத்தரு மென்றவாறு. (௧௮)

8. வேங்கை மூர வெறிகமழ் சாரற்கண்
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மகளிரேஞ்
சோர்ந்து குருதி யொழுசுமற் றிப்புனத்தே
போந்ததி லைய களிறு.

.....படை †

(இ-ள்) வேங்கை மலர்தலான் வெறி சுமழாநின்ற தன்சிலம்பின்கண்ணே
வளைந்த மூங்கில் போன்ற மெல்லிய தோலையுடைய குறவர் மகளிரேங்
யாங்கள். குருதியாய்ந்தொழுக விவவிடத்தின்கண் போந்ததில்லை யையினே
களிறு. எ-று. (௧௯)

† இதனை, அஞ்சி அச்சுறுத்தலின் கீழ் தமகையஞ்சிக்கூறியது என்ப
தற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல்—களவியல், கு. 114)

† துறை விளங்கவில்லை. இதனை, தலைவனைப்பேசுதலை யூட்டினது
என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல்களவியல், கு. 114)

9. நிணிநிறம் தீர்ந்து பெரும்பனைத்தோள் வீங்க
மணிமலை நாடன் வருவான்கொ றேழி
கணிநிறை வேங்கை மலர்ந்துவண் டார்க்கு
மணிநிற மாலைப் பொழுது. †

தோழிதலைமகனை இரவுகீதறி நயப்பித்தது.

(இ-ள்) நோயான் வந்த நிறத்தீர்ந்து பெரும்பனைத்தோள் பருப்ப வண்
மலைநாடன் வருவான் கொல்லோ, தோழி, கணியைப்போல நாட்கொல்லு
நிறைவாகக் கை மலர்ந்து வண்டுகள் ஒலியாமின்ற நீலமணிபோன்ற நிறத்
தினையுடைய மாலைப்பொழுதின் கண்? எ-று. (கூ)

10. பலவின் பழம்பெற்ற பைங்கட் கடுவன்
நிலவென் நினைபயிலுங் கல்லுழ் வெற்பன்
புலவுங்கொ றேழி. புணர்வறிந் தன்னை
செலவுங் கடிந்தாள் புனத்து. *

இது தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகப் படைத்துமொழி
கிளவியால் தோழிவரைவு கடாயது.

(இ-ள்) பலாப்பழத்தினைப் பெற்றுப் பசுங்கண்ணினையுடைய குரங்கினுட்
கடுவ னேழி யென்று தனக்கினையாகிய மந்தியையழைக்கும் பெற்றிய
கற்கன்குழித் வெற்பன் நம்மை யூடுக்கொல்லோ, தோழி? நன்காதலரோடு
புணர்ந்த புணர்ச்சியையறிந்து புனத்துச்செல்லும் செலவினையுந் தவிர்ந்
தாள் அன்னையாதலால். எ-று. (ய)

பாலை.

11. கழுநீர் மலர்க்கண்ணப் கெளவையோ நிற்கப்
பொருணர்மை நினைத்துப் பொய்த்தார் நன்காதல
ரழிநிற்க வாகி யாற்றெழுந்து தோன்றி
வழிநீ ரறுத்த சுரம். †

† இதனை, இத்துறைக்கே உதாரணங்காட்டுவர் ந-ர்., (தொல்-கண்
வியல், கு. 111.)

* இதனை, மனைப்பட்டிக்கலங்கிச் சிதைந்தவழி தோழிக்கு நினைத்தல்
சூன்ற அநுமறை உயிர்த்தல் என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் ந-ர். [தொல்-
கணவியல், கு. 111.]

தலைமகனது செலவுணர்ந்து வேண்டாத மனத்தனாய்த் தேரழிக்குத்,
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ-ள்) செங்கழுநீர் போன்ற கண்ணினையுடையாய்! அவர் பிரிந்ததால்
நிகழும் அவர் நிற்கப் பொருண்மேல் நீர்மையை யுடையாய் நங்காதவர்
முன்சொல்லிய சொல்லைப்பொய்த்து நம்மைநீக்குவார் போனார்; அங்குள்
ளார் அழியு நீர்மையவாகிப் பச்சையுறுதல் தனக்குத்தோன்றிப் போய வழு
யின்கண் நீரறுத்த சுரங்கனின் கண்ணே, எ-று. (க)

12. முரிபால வாகி முரணழிந்து தோன்றி
யெரிபரந்த காண மியைபொருட்குப் போவி
சரிபரந்த வுண்கண்ணு ளாற்றாமை தும்மிந்
றெரிவரயார் தேரு மிடத்த.

யான் பிரியத் தலைமகனாற்றுமோ நீ யறிவாயாகென்ற தலைமகழிந்துத்
தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) முரிபறந்த பருக்கையினையுடையவாய் வலியழிந்து தோன்றி யெரி
பரந்த காணத்தின்கண் இயற்றும் பொருட் பொருட்டுச் செல்வீர் அரிபரந்த
வுண்கண்ணுள் ஆற்றாநென்னுந் திறத்தை தும்மைப்போல் பிறரறிமிற்பார்
யார் ஆராயுமிடத்து, எ-று. (உ)

13. ஒங்கு குருந்தோ டரும்பின்று பாங்கர்
மராஅ மலர்ந்தன தோன்றி விராஅய்க்
கலந்தனர் சென்றார் வலந்தசொ லெல்லாம்
பொலந்தொடஇ பொய்த்த குயில்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) ஒங்கிய குருந்தோடே கூட வரும்புகளையின்று பாங்காரிய மராஅ
மரமும் விளங்கி மலர்ந்தன; புணர்ந்து விரவிக்கலந்து சென்ற நங்காதவர்
வலந்த சொல்லெல்லாம் பழுதாக்கின குயில்கள், பொலந்தொட! எ-று. (ங)

14. புண்ணிப் பொறிமலரும் பூம்பொழி லெல்லாஞ்
செங்குட் குயிலை வும்பொழுது கண்டும்
பொருணைச யுளப்பத் துரந்தார் தோழி
வருநனை பார்க்குமென் னெஞ்சு.

† நம்பி அகப்பொருள்—கு. 170. தஞ்சைவாணன்—கோவை 214
கோக்குக.

இதுவுமது.

(இ-ள்) புண்ணைகள் பொயிபோல மலரப் பூந்தண் பொழிங்க னெல்லாஞ்
செங்கட் குயில்கள் கூவுகின்ற போழ்து கண்டும் முன்பு பொருணசையை,
யுடைய லுக்கற் தூர்ப்ப னம்மை நீங்கினர்; வருணசையைப் பாராநின்ற தென்
னெஞ்சு, எ-று. (சு)

15. சிறுபுன் புறவொடு சிற்பெழால் சீறு
நெழியரு நீள்கரத் தல்குவர்கொ ரோழி
முறியெழின் மேனி பசப்பவரு ளொழிந்தார்
பொருள்வேட்ட வேட்கை யவர்.

ஆற்றனெனக் கவன்ற தோழிக் காற்றுவலென்பதுபடச்
சொல்லியது.

(இ-ள்) சிறியபுல்லிய புறவினோடு சிறிய புல்லுரு வெகுளும் வழியரிய நீள்
கரத்தின்கட் டல்குவர் கொல்லோ, தோழி! தளிரினதழுகு போன்றிருந்த
வென்மேனி பசப்ப நம் மேலுள்ள வருளினை யொழிந்து நிறைந்த பொரு
ளினை வேட்டவேட்கையை யுடையவர், எ-று. (ரு)

16. கருங்கான் மராஅ துணுவோ டலர
விருஞ்சிறை வண்டினம் பாலை முரல
விரும்பிய முள்ளெயிற் றஞ்சொன் மடவாய்
விரும்புநாம் செல்லு மிடம்.

புணர்ந்துடன் போகிய தலைமகள் தலைமனை யாற்றுவித்துக்
கொண்டு சொல்லியது.

(இ-ள்) கருங்காலினை யுடைய மராமரங்கள் துணுவொடு மலர விருஞ்சிறை
வண்டினங்கள் பாலையென்னும் பண்ணைமுரல விரும்பிய முள்ளெயிற்
றினையு மழகிய சொல்லினையுமுடைய மடவாய்! நாம் செல்லும் வழியை
விரும்புவாய். எ-று. (சு)

17. கல்லதர் வாயிற் கடுத்துடிகள் பம்பும்
வில்லுமுது வாழ்நர் குறும்புள்ளும் போவர்கொ
லென்வனா மென்றோ ணெகிழப் பொருணசைஇ
நல்கா துறந்த நமர்.

ஆற்றனென்ற தோழிக் காற்றுவலென்பது படச்சொல்லியது.

(இ-ள்) கல்லையுடைய வழிமருங்கினுள்ள குறும்புகளின் வயிற்றொரு மச்சத்தைச் செய்யுந் துடிகணின் நியம்புத் வில்லுமுது வாழ்வார் குறும்பின் கண்ணுஞ் செல்வர் கொல்லோ? விளங்கும் வளைமென்றோன் மெலியும்படி பொருள்காதலர் னம்மை நல்காது சீங்கிய நமர், எ-று. (எ)

18. கண்சுடக் கண்ணுடைந்து முத்தஞ் சொரியும்
வெதிர்பிணங்குஞ் சோலை விபங்கானஞ் செல்வார்க்
கெதிரவன போலிதே பெல்வையோ கொன்னே
யுதிரவன போல ஏள.

சேலவுக் குறிப்பறிந்த நிலைமக. ஞாடல்பாது சொல்லியது.

(இ-ள்) வெயில் சுடுதலாற் கண்டிாந்து முத்தங்ளைச் சொரியானின்ற வேய்பிணங்குஞ் சோலையையுடைய வகன்ற காணத்தொஞ் செல்லக்கருகி னோர்குடன்படுவன போன்றிருந்தன யில்லை; என்னிலங்கு வளையோ கொன்னே நிலத்தின்கட் சிந்துவன போன்றன. எ-று. (அ)

19. கலையொடு மானிரங்கு கல்லத மத்த
நிலையுஞ்சி நீள்கரத் தன்குவார்கொ றேழி
முலையொடு சோர்கின்ற பொன்வண்ண மன்னோ
வளையொடு சோருமென் றோள்.

ஆற்றனென்ற தோழிக் ஆற்றுவலென்பது படர் சொல்லியது.

(இ-ள்) கலையொடுமான்கள் துன்புற்றிரங்கா நிற்கும் மலையுழிகளையுடைய களிறுகளிப்பெற்றி.....சச்சாத்தின் கட்டங்குவர் கொல்லோ? தோழி! முலையொடு சோர்கின்றன போன்ற வண்ணங்கள் அந்தோ! வளையுடனே தளர்ந்து சோர்கின்ற வென்றோன்கள், எ-று. (ச)

20. ஏற்றிய வில்லி னையினர்க் கடுஞ்சரம்
பாற்றினஞ் சேரப் படுதிழற் கண்டஞ்சிக்
கூற்றன வல்லில் விடலையோ டென்மக
ளாற்றுகொ லைய நடந்து.

மகட் போக்கிய நற்றய் சொல்லியது.

(இ-ள்) காணேற்றிய வில்லினையுடைய வேடர் வாழும் கடுஞ்சரத்தின் கட்பாற்றினஞ்சேரப் படுகின்ற நிழலைத் தண்டஞ்சி என்மகன் கூற்றன்ன வல்

விலையுடைய விடலைபுடனே சென்றாற்ற வல்லன் கொல்லே மெல்லிதாத
கடந்து; எ-று. (10)

முல்லை.

21. அஞ்சனக் காயா மலரக் குருகிலை
யொண்டொடி நல்லார் முறுவல் கவின் கொளத்
தண்கமழ் கோட றுடுப்பினக் காதலர்
வந்தார் திகழ்கதின் மீறான்.

தலைமகன் வரைவு மலிந்தது தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) அஞ்சனம் போலக் காயாக்கண் மலரக், குருகிலைகள் ஒண்டொடியுடைய நல்லார் முறுவல்போல வழுகொள்ளக் குளிர்த்த, கோடல்கள் துடுப்புப்போலப் பூக்குலையை மீனாறிற்ப, நங்காதலர்வந்தார்; மின்னுடைய தோள்கள் விளங்குவவாக, எ-று. (11)

22. மென்முலைமே லூர்ந்த பசலைமற் றென்னுங்கொ
னன்னுதன் மாதரா யீதோ நமர் வருவர்
பன்னிற முல்லை யரும்பப் பருவஞ்செய்
துன்னிறங் கொண்டதிக் கார்.

தோழி பருவங்காட்டித்தலைமகனை வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) மின்னுடைய மெல்லிய முலைமேலேயே பசலைநிற மென்னுங்கொல்லோ! நன்னுதன் மாதராய் நமர் வருவர் பற்போன்றிருந்த நிறத்தை யுடைய முல்லைகள் தாம் பருவத்தைச்செய்து கண்டார்கள் இனிய நிறத்தைக் கொண்டதிக் கார், எ-று. (12)

23. சென்றார் வருவர் செறிதொடஇக் காரிலீதோ
வெஞ்சின வேந்தர் முரசினிடித் துரறித்
தண்கட னீத்தம் பருகித் தலைசிறந்
துன்றையி னுளை மிகும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நம்மைப் பிரிந்து போயினார் வருவார். செறிதொடஇ! காலம் கால்காலமாயிருந்தது. வெஞ்சின வேந்தர் முரசுபோலிடித்து முழங்கித்தண்கடல் வெள்ளத்தைப் பருகி மேன்மேற் சிறந்து இன்றையினுளை மிகும். (13)

24. செஞ்சுணங்கின் மென்முலையாய் சேர்பசலை தீரிலேதோ
வஞ்சினஞ் சொல்லி வலித்தார் வருகுறியால்
வெஞ்சினம் பொங்கி யிடி ததுரதிக் கார்வானந்
தண்பெயல் கான்ற புறவு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) செஞ்சுணங்கினையுடைய மெல்லிய முலையாய்! நீன்னைச்சேர்ந்த
பசலை நீங்குவதாகச் சூளுறவாகிய சொக்கோச் சொல்லி நம்மை வற்புறுத்தி
னார். தாம் வருவதாகச் சொல்லிய குறியால், வெஞ்சினத்தாற் பொங்கியது
போல விடித்த முழங்கிக் கருத்தமுகில்கள் தண்பெயலைப் புறவின்கண்ணே
யுருத்தனவாதலால், காரிது—எ-று. (சு)

25. கருவிய கார்மழை கால்கலந் தேந்த
வருகு மடமான் பிணையோடு கெளு
முருவ முலையாய்நங் காதல ரின்னே
வருவர் வலிக்கும் பொழுது.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கருவியன்ற கரியமழை காற்றோடு கலந்துயர்தலால், முன்
வெம்மையாலுருகும் மடமான் தம்பிணையோடு கெளாநின்றன. நிறத்தை
யுடைய முலையாய்! நன்காதலரிப் பொழுதே வருவர். இக்காலம் நம்மைத்
தேற்றுவியா நின்றது—எ-று. (நு)

26. இருங்கடன் மாந்திய வேர்னொ ளெழிலி
கருங்கொடி முல்லை கவின முழங்கிப்
பெரும்பெய குழப் பெயர்குறி செய்தார்
பொருந்த நமக்குறைத்த போழ்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்) பெருங்கடலைப்பகுகிய அழகுக்கொண்ட முகில் கருங்கொடி முல்லை
களழகுபெறும்படி முழங்கிப் பெரும்பெயல்விழாபிற்கப் பெயர்ந்து வருவ
மென்று காதலர் குறிசெய்தாராகலால், நமக்குப்பொருந்த அவருரைத்த
காலமிது—எ-று. (சு)

27. ஆய ரினம்பெயர்த் தாம்ப லடைதரப்
பாய முழங்கிப் படுகடலு ணீர்முகந்து
மாயிரு ஞால மிருள்கூர் மருண்மலை
சேயவர் செய்த குறி.

இதுவுமது.

(இ-ள்) ஆயர்களினத்தை யுரின்கண்ணே பெயர்வித்து ஆம்பல் குழலை
மாநவ, ஒலிக்குங்கடலுள் நீரைமுகந்து பாக்க முழங்குதலான் மாயிரு ஞால
மெல்லாம் இருள் மிக்கு மயங்கு மலைப்பொழுது நம்மைப்பிரிந்து சேய
ராயினர் வருவதற்குச் சொல்லிய குறி—எ-று. (எ)

28. அதிர்குர லேறே டலைகடன் மாந்தி
முதிர்மணி நாக மலுங்க முழங்கிக்
கடர்மறை மலை கலைபெய ருழப்
பிதிரு முலைமேற் சுணங்கு.

பருவங்காட்டிய தோழி வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) அலைகடலைப்பருகி யகிராநின்ற குரவினையுடைய வுருமேற்றோடு
முதிர்ந்தமணி நாகங்கள் வருந்தும் வகை முழங்கி கெயின்மறைந்த மலைப்
பொழுது யிக்க பெயருழ்தலான், இவண்ணுலைமேற் சுணங்குகள் பிரிந்
தாற்போல நிறக்கும்—எ-று. -(அ)

29. கோடலங் கூர்முகை கோளரா நேர்கருதக்
காடெலாங் காட்செய்து முல்லை யரும்பின
வாரொலா நுண்ணறல் வர வணியிழாய்
பேரதராய் காண்பாம் புறவு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) காந்தளின் மிக்கவரும்புகள் கோளராவிற்கு மாறாகக்கருதிக் காடெல்
லாங் காற்ப் பருவத்தைச் செய்து முல்லை யரும்புகளை யீன, வழிகளெல்லாம்
நுண்ணிய வறன்மணல் மேலெழுதலால், அணியிழையை யுடையாய், புற
வினைக்காண்பாம் போதராய்—எ-று. (க)

30. அருவி யதிரக் குருகிலை பூப்பத்
தெரியா வினநிறை தீம்பால் பிழிற்ற
வரிவளைத் தோளி வருவார் நமர்கொல்
பெரிய மலர்ந்ததிக் கார்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) மலையருவிகள் வந்து முழங்க, குருகிலைகள் பூப்பத், தெரிந்த வானி
னங்கள் இனியபாலப் பொழிப, வரிவளைத் தோளினையுடையாய், நமர்
வருவார் கொல்லோ, பெரிய வாயுள்ள வழகுளை மலர்ந்ததிக் கார், எ-று. (1)

மருதம்.

31. பழனம் படிந்த படுகோட் டெருமை
கழனி வினைஞர்க் கெறிந்த பறையேட்
டுரனழிந் தோடு மொலிபுன லூரன்
கிழமை யுடையனென் றோட்டு.

தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) பழனத்தின்கட் படிந்த படுகோட்டினையுடைய வெருமை கழனி
யின்கட் டொழில் செய்வார் கெறிந்தபறையொலியைக்கேட்டு வெருவி
யறிவழிந்தோடு மொலி புனையுடைய லூரன் என்றோட் குரிமையுடைய
னென்னும் இத்துணையே யமையும்; அவனெனக்கு நல்குதல் வேண்டுவ
தில்லை. எ-று. (க)

32. கணைக்கா நெடுமருது கான்ற நறுந்தா
திணைக்கா னீலத் திதழ்மேற் சொரியும்
பணைத்தாட் கதிர்ச்செந்நெற் பாய்வய லூர்
வினைத்தா நெமக்குமோர் நோய்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) திரண்ட காலையுடைய மருதக னுஞ்சு நறுந்தாதக னொத்த
தாளினையுடைய நீலங்களி னிதழ்மேலே சொரியும் பெருந்தாட் கதிரை
யுடைய செந்நெற் பரந்த வயலூரன் பரத்தையற் கின்பத்தை யிழைத்தலே
யுன்றி யெமக்கு மோர் பசலை நோயிழைத்தான், எ-று. (உ)

33. கட்டையாயார் நட்பேபாற் காஞ்சினல் லூர
வுடைய விளநல முண்டாய் - கட்டையக்
கதிர்முலை யாகத்துக் கண்ணனார் சேரி
யெதிர்நல மேன்றுநின் ருய்.

தோழி வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) தோழியார் நட்பே, போலக் காஞ்சி மாங்கனையுடைய நல்லூரனே!
கண்ணெழியுடைய விளநலமெல்லா முன்பு துகர்ந்தாய்; பின்னை யக்கதிர்
முலைபுகுத்துக் கண்ணனையார் சேரிக்கட் சென்று மற்றவரினமை எதிர்
நலத்தை யெதிர் நேர நின்றாய், எ-று. (ங)

34. செந்நெல் வினாவய லூரன் சிலபகற்
றன்னல் மென்னலார்க் கீயா நெழுபாண
பாரித்த வல்குற் பனைத்தோளார் சேரியுள்
வாரிக்குப் புக்குநின் ருர்.

தலைமகள் பாராங்கு வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) செந்நெல் வினாகின்ற வயலினையுடைய லூரன் முன்பு சில நாட்.
டன்னலத்தை யானல்லாதார்க் கீயான்; இப்பொழுது பாரித்த வல்குற்
பனைத்தோளையுடைய பரத்தையர் சேரியின்கண் மற்றவர் தலைமகற்கே
நல்கும் வாரிக்கு புக்கு நின்றார்; பாண! இங்கு நின்று மெழுவாயாக! எ-று (ச)

35. வேணிற் பருவத் தெதிர்மலசேற் றுதுங்
கூனிவண் டன்ன குளிர்வய நல்லூரன்
மாணிழை நல்லா ரிளநல முண்டவர்
மேனி பொழிய விடும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) வேணிற்சாலத் தெதிர்ந்த மலர்களை யேற்றக்கொண்டதும் கூனி
வண்டு போலும் குளிர்வய நல்லூர னாகலான் மாட்சிமைப்பட்ட இளமை
யுடைய நல்லூரின் நலத்தை துகர்ந்து மற்றவ ருட்க்பின்ன யொழிய
விடும், எ-று. (ரு)

36. செந்தா மரைமலருஞ் செய்வய நல்லூர்
நொந்தான் மற்றுண்ணீச் செயப்படுவ தென்னுண்டார்
தந்தாயு நீயே தரவந்த நன்னலங்
கொண்டாயு நீயாயக் கால்

தோழி வாயின் தேரீவோன் கூறியது.

(இ-ள்) செந்தாமரைகள் மலரானின்ற செயப்பபட்ட வயல்களையுடைய நல்லூர்! நீ செய்த பிழைக்கு நொந்தால் நின்னைச் செயப்படுவ தென்னுண்டாம்? என்றோன் கலத்தை தந்தாயு நீயே; தரவந்த நன்னலத்தைக் கொண்டாயு நீயேயாயினால், எ-று.

37. பல்காலும் வந்து பயின்றுரைசல் பாணகே
னெல்சேர் வினாவய லூரன் புணர்ந்தநா
னெல்வனைய மென்றோனே மெய்க்கையர் தம்போல
நல்லவ, குட்டமி லேம்.

பாணந்தித் தலைமகள் வாயின் மறுந்தது.

(இ-ள்) பலபொழுதும் வந்து பயின்று சொல்லற்க, பாணனே, கேட்பாயாக! நெற்செயிந்த வளவயலூரன் எம்மைப் புணர்ந்த முன்னுளின்கலந்து மெல் வளைய மென்றோனே! எங்கையர் தம்மைப்போல நல்லமடந்தையருள் ளியனா லெண்ணப்பட்டிலேம், எ-று.

(அ)

38. நல்லய லூர் லலமுரைத்து நீபாண
சொல்லிற் பயின்றுரைக்க வேண்டா பொழிதிநீ
பெல்லுநன் முல்லேஇ சேர்ந்த கிருங்குந்தல்
சொல்லுமவர் வண்ணஞ் சோர்வு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நல்லயலூரனுடைய நன்மை பெல்லாம் யாங்களுவறிந்து உரைக்க வல்வேம்; பாணனே! நீ சொல்லாற் பயின்றுரைக்க வேண்டா, இனி பொழிவாயாக; நிறமிக்க நன்முல்லையோ சேர்ந்த விழுங்குந்தலையுடைய பரத்தையே சொல்லாநின்றான் தன்மாட்டவர் காதலித்த வண்ணத் தையு மெம்மாட்டுள்ள வவாதிகழ்ச்சிடையும், எ-று.

(அ)

39. 'கருங்கயத் தாங்கட் கழுமிய நீலம்
பெரும்புற வாளைப் பெடைகதூஉ முரன்
விரும்புநாட் போலான் வியநல முண்டான்
கரும்பின்கோ தாயினேம் யாம்.

வாயிலவேண்டிச் சென்றூர்கீத்துத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) பெருங்கயத்தீ விடத்தின்கட் செறிந்த நீலங்களையும் பெரும்புறத் தினையுண்டிச் வாளைப்பெடைகள் கதவுகின்ற லூரனெம்மை விரும்பின நாட்போலான், எம்முடைய வியநலத்தை முன்னே யுண்டான்; ஆகலானிப் பொழுது கரும்பின் கோதுபோல வாயினேம், எ-று. (க)

40. ஆம்ப லணித்தழையு மாமூந் துயல்வருந்
தீம்புன லூரன் மகளிவ ளாய்ந்தநலுந்
தேமலர் நீலம் பிணையல் செறிமலர்ந்
தாமரை தன்னையர் பூ. *

இந்நிலத்தின்கண் இன்னபெற்றியால் வருவாயாகவேனச் சொல்லியது

(இ-ள்) ஆம்பலாற் செய்யப்பட்ட வணித்தழையு மாமூந் மல்குலின்கண்ணு முலையின் கண்ணுமகைந்து வருகின்ற தீம்புனலூரன் மகளிவள், இவ்வு ரின் கணுபர்ந்த நறுமலர் நீலம்; பெண்பால்கட்டுச் சூடும் மருமலை செறிந்த மலர்த்தாமரை மாலையைச்சூடி வருவாயாக, எ-று. (ஈ)

நெய்தல்.

41. நெய்தற் படப்பை நிறைகழித் தன்சேர்ப்பன்
கைதைகுழ் கானலுட் கண்டநாட் போலானார்
செய்த குறியும்பொய் யாயின வாயிழையா
யையகொ லான்றார் தொடர்பு †

* இதனை நச்சினுர்க்கினியர் இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழி இங்கிலத்தின் கண் நீ வரும்போது இன்னபெற்றியான் வருவாயாக வென்பதற்கு உதாரணம் காட்டினர். (தொல்-கன. கு-114.)

† அருமை செய்து அயர்ப்பினும் என்பதற்கு உதாரணம் காட்டுவர் நச்சினுர்க்கினியர் (தொல்-கன. கு-111)

அல்லதுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்த தோழி தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ-ள்) நெய்தற் படப்பை நிறைகழித் தண்ணீர்ப்பன் றுழைஞ்ஞந்த. கான் லின்கண் நம்மைக்கண்ட முதனாள் போலானாள்; அவரார் செய்யப்பட்ட குறிகளும் பிழைத்தன. ஆயிழையாய்! ஐ நட்புச் செறிந்தன் றுகாதே யிருப்பது! எ-று. (த)

42. முத்த மரும்பு முடத்தான் முதுபுன்னை
தத்துதிரை தயங்கு தண்கடற் சேர்ப்ப
சித்திரப் பூங்கொடி யன்னாட் கருளாய்
வித்தகப் பைம்பூணின் மார்பு. †

தோழி வரைவு கடையது.

(இ-ள்) முத்தம்போல வரும்பா நின்ற முடத்தான் முதுபுன்னையின்கண் வந்து தத்தா நின்ற திரைகள் துளங்காநின்ற தண்ணங்கடற் சேர்ப்பனே; எழுதிய சித்திரப்பூங்கொடி யன்னாட்கு நின்னருளினாலே நல்காய், வித்தகப் பைம்பூணையுடைய நின்மார்பினே, எ-று. (உ)

43. எறிசுறா நீர்கட லோத மூலாவ
நெறியிறுக் கொட்கு நிமிர்கழிச் சேர்ப்ப
னறிவறா வின்சொ லணியிழையாய் நின்னிற்
செறிவறா செய்த குறி. ‡

அல்லதுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்ததோழி தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ-ள்) எறி சுறவையுடைய நீர்கடலின்கண்ணுள்ள வோதம் வந்துலாவ வறிவரிய யிருக்கும் மேனியையுடைய விறல்கள் சூழன்று நிருதருஞ் சேர்ப்ப னின்னறிவி னீங்கா திருந்த வின்சொல் அணியிழையையுடையாய்! நின்மனையின் புறத்துச் சேர்ப்பன் செய்த குறிகள் பலகாலு முனவாக நின்றன, எ-று. (ங்)

† 'வேண்டாப்பிரிவினும்' என்பதற்கு உதாரணம் காட்டுவர் நச்சி னுர்க்கினியர். (தொல், கள-சூ 114.)

‡ இதனை இத்திறைக்கே உதாரணங் காட்டுவர் ந-ர், (தொல்-சீ-சூ-133)

44. இனமீ னிருங்கழி யோத முலாவ
மணிகீர் பறக்குந் துறைவ தகுமா
குணநீர்மை குன்றாக் கொடியன்னாள் பக்க
நினைநீர்மை யில்லா வொழிவு *

தலைமகனாகக் கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவு கடாயது.

(இ-ள்) இனமீன்களையுடைய வீருங்கழியின்கண்ணே வந்து ஒதங்களுலாவ
நம்மணிபோன்ற கீர் பறக்குந் துறைவனே! தருவதன்றோ குணத்தன்மை
குன்றாக் கொடியன்னாள் மறுத்து நினைபு நீர்மையன்றி யொழிதல்
நினைக்கு? என்று. (சு)

45. கடல்கொழித் திட்ட கதிர்மணி முத்தம்
படமணி யல்குற் பாதர் மகளிர்
தொடையல்சேர்த் தாடுந் துறைவவென் றோழி
புடலு முறுநோ யுமைத்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கடல் கொழித்துச் சித்திய கதிர்மணி முத்தத்தைப் படம்போன்ற
அழகிய வல்குற்பாதர்மகளிர் மாலையாகச் சேர்த்து விளையாடும் துறைவனே;
என்றோழி மருகாகிற்கும் தன்னுறு லோபை யெனக்குரைத்து, எ-று. (ரு)

46. முருகியற் கான லகன்கரை யாங்கு
குருகின மார்க்குந் கொடுங்கழிச் சேர்ப்ப
மருவி வாளுற வேண்கிமென் றோழி
வுருவழி வுண்ணேய் செட.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நறுவீரை யுளதாகிய கானலையுடைய வகன்ற கரையின்கட்
குருகினம் ஆராகின்ற கொடுங்கழிச் சேர்ப்பனே! பயின்று வருதலைச்
செய்யுமென்றோழி; மாமைநிறமழியாகின்ற வுள்ளத்தின்கண் னோயொழிய,
என்று. (கா)

* 'காதன் மிகுதி உட்படக் கண்ணும் பொழுதும் வரைகிலே விலக்
கியதில் அருளுலேண்டும்' என்பதற்கு உதாரணம் காட்டுவர் நச்சினுர்க்கினியர்
(தொல்-கா. கு-114.)

47. அணியுங் கழித்தான லற்றைநாட் போலான்
மணியெழின் மேனி மலர்பசப் பூரத்
துணிகடற் சேர்ப்பன் துறந்தான்கொ ரோழி
துணியுமென் மென்றோள் வலோ.

தலைமகன் சிறைப்புறத்தனாகத் தோழியாற் சொல்லெழுப்பப்பட்டுத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ-ள்) அணிந்த பூக்களையுடைய கழித்தானலின்கட் கண்ட வற்றைநாட் போலான்; மணியெழின் மேனியின்கண் மிக்க பசப்பூரத் துணிகடற் சேர்ப்பனென்மை மிகவே துறந்தான் கொல்லோ; என் மென்றோள் வலோ எனக்காநின்றன, எ-று. (எ)

48. கறங்குமணி நெடுந்தேர் கண்டா ளாறுப்பப்
பிறங்கு மணன்மே லலவன் பரப்ப
வறங்கூர் கடுங்குநீர் வல்கிரைந்து நீங்க
பிறங்கு மூலை வரும்.

தோழி தலைமகளை இரவுக்குறி நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஒலிக்கு மணியையுடைய நெடுந்தேர் கண்டார் கண்ணினொளியை யறுப்ப, வுயர்ந்த மணன்மே லலவன் பரப்ப, வெம்மை மிக்க கடிய பெயில் கடிதாக நீங்கச், செக்கர் நிறமாக சீதமிக்க மூலைப் பொழுதின்கண் நங்காத லன் வரும், எ-று. (அ)

49. மயில்கொன் மடவாள் கொன் மாநீர்த் திரையுட்
பயில்வதோர் தெய்வங்கொல் கேளீர் குயில்பயிறுங்
கன்னி யினொழுந் பூம்பொழி னோக்கிய
கண்ணின் வருந்துமென் னெஞ்சு ‡

தலைமகன் பாங்குற்துச் சொல்லியது.

(இ-ள்) மயிலோ மடவாளோ மாநீர்த்திரையின் கடல் பயின்றிறைவ வதோந் தெய்வங்கொல்? கேளீர்! குயில்கள் கூவாநின்ற கன்னி யினொழுந் பூம்பொழியின்கண் அகரைகோக்கிய வென்கண்ணினுமிக வருந்தாநின்ற தென்னெஞ்சு, எ-று. (ஆ)

50. பவளமு முத்தம் பளிங்கும் விரைஇப்
புழழக் கொணர்ந்து புறவடுக்கு முன்றிற்
றவழ்திரைச் சேர்ப்பன் வருவான்கொ றேழி
திகழூர் திருவமர் மார்பு.

பகர்த்துறிக்பட டலைமகன் சிறைப்புறந்தாறுகத் தலைமகட்துக் சொல்லு
வாளாய்த் தோழி வறாவு கடையது.

(இன்) பவளத்தினையும், முத்தினையும் பளிங்கினையும் கலத்து பிறப் புதழக்
கொண்டென்று மனை சூழ்ந்த டடைப்பையை யணைந்த முற்றத்தின்கண்
வந்து வழங்குகின்ற திரையையுடைய சேர்ப்பன் விரைந்து வருவான்
கொவ்வோ தோழி; முன்புபேற் பொலி வழிந்திரா நினதழகமைத்தமார்பு
பொலிவுடையதாய் யிருந்ததாதலான் எம்பெருமான் விரைந்து வருமென்று
முற்கொண்டு உமக்கு அறிவிக்கின்றதுபோலும் என்று, (10)

		பிழை	திருத்தம்
2	21	விரை	விரைஇ
4	11	கல்	கல்ல
8	23	முரசினிடித்தூறி	முரசினிடித்தூறி
13	1	கல்	கல்ல
	22	செல்லுமவர்வண்ணஞ்	கசல்லுமவர்வண்ணஞ்
15	8	தத்துதிரைதயங்கு	தத்துதிரைதயங்கு

